

„Nem minősült, hanem minőségi zenekar akarunk lenni”

Az Alba Regia Szimfonikusok egyre több koncerten, egyre nagyobb létszámmal muzsikál

Székesfehérvár városa saját zenekart hívott életre, a korábban alkalmi fellépésekre szerveződő együttes ma már 25 és fél státuszt mondhat a magáénak, s az elmúlt időszakban meg többszöröződött a büdzséje, ahogy a koncertjeinek száma is. Bár egyelőre nem épül új koncertterem a településen, ifj. Major István, a zenekar igazgatója azt mondja, azért erről az álomról sem mondtak le. Bízna abban is, hogy a következő évben már az Alba Regia Szimfonikus Zenekar is a hivatásos együttesek szövetségéhez tartozhat.

■ *Másfél esztendővel ezelőtt beszélgettünk, akkor indult el az együttes a hivatásosság útján, most pedig már szép kivitelű bérletfüzetet mutat, lemezt, szórólapokat különféle hangversenyekről, ifjúsági sorozatokról. Mi minden történt az elmúlt időszakban?*

– Tavaly januárban indultunk, összesen három státusszal, ami egy igazgatói, egy művészeti vezetői és egy adminisztrátori állás volt. Kisvártatva kaptunk 10 álláshelyet, ekkor próbajátékokat írtunk ki harmadállásokra, a tavalyi évet így már 22 muzsikussal zártuk. Idén pedig eljutottunk oda, hogy huszonöt és fél státuszunk van. Így már féllállásban alkalmazzuk a zenészeket, s újabb próbajátékokat írunk ki, júliusban tervezük a következő hullámot. Keresünk koncertmestert, szekund szólamvezetőt, a hegedű és a brácsa tuttiba muzsikásokat, cselló szólamvezetőt, második fuvalát, első és második trombitást, első kürtöt és egy timpanistát is. Tíz pozícióra várjuk a zenészeket, s ezzel a létszámmal már lehet tervezni. Emellett talán az is jelzi, hogy mennyit léptünk előre, hogy tavaly tartalmas előadásokat rendeztünk, kiváló vendégművészeket hívtunk. Itt járt nálunk Bogányi Gergely, elhoztuk a zongoráját is Fehérvárra, s ezernél többen hallgatták meg a koncertjeit. Illényi Katicával is adtunk két telt házas koncertet, hatalmas sikert aratott az újról hangversenyünk. Tavaly nyáron Carlo Ponti dirigálta az együttest, s a Musica Sacra koncert is hatalmas tetszést váltott ki. Olyan karmesterekkel, szólistákkal dolgozhatnak együtt, ami számukra is élményt jelent. Jó helyzetben vagyunk Budapest kö-

zelsége miatt is, hiszen az érdeklődőknek nem jelent nehézséget ellátogatni a városunkba. Tavaly nyáron pedig beköltöztünk az új próbatermünkbe is.

■ *Tavaly szó volt arról is, hogy épül egy koncertterem Fehérváron....*

– Ez kicsit elhamarkodott bejelentés volt, mert bár a Fekete Sas Szálló nagyon szép és patinás belvárosi épület, kiderült azonban, hogy a legnagyobb egybefüggő tér, amit ki lehetne benne alakítani, az csupán 150 négyzetméter, mi pedig minimum 500 főt befogadó teremben gondolkozunk, ami jóval nagyobb helyet igényel. Dolgozom azon, hogy legyen a városnak koncertterme, s a település vezetése is nyitott erre. Nyilván keresni kell a helyet és a forrást, egyelőre az elgondolás van meg, a tettek még kicsit váratnak magukra. Ahhoz, hogy koncertélményt tudjunk adni, a XXI. században szükség van megfelelő hangversenyteremre is. Ott ugyanis másképpen hat minden, mint egy színházban. Amit tudok, azt megteszem a koncertterem érdekében.

■ *Tavaly említette, hogy koncert és nézőszámot szeretnének emelni. Hol tartanak most ezen a téren?*

– Két évvel ezelőtt, 2014-ben 14 hangversenyt adtunk, tavaly 25-öt, idén már a hatvanat céloztuk meg, és úgy tűnik, sikerül is betartanunk. Egyébként közös elhatározásunk a városvezetéssel, hogy nem minősült, hanem minőségi zenekar akarunk lenni. Először azt szeretnénk elérni, hogy teljesen stabil legyen az együttes működése. A legfontosabb célunk az, hogy nagyon jó szín-

vonalúvá váljon a zenekar. Ha pedig a minősülés paramétereit vesszük, akkor idén már szinte minden feltételt teljesítünk, egyetlenegy leszámítva: a státuszokat, hiszen a 25 és félben a kiszolgáló apparátus is benne van. Mindenesetre csak néhány álláshelyen múlik az egész. Közös megegyezés volt a városvezetéssel, hogy először vizsgáljuk meg, hogyan tud működni az együttes. Ha ez sikerült, akkor lépünk tovább, ez azonban várhatóan a 2017-es évben meg is fog történni.

■ *Ha minősített az együttes, akkor már állami támogatást is igénybe lehet venni, jelentősebb nagyságban...*

– Tájékoztattam erről a városvezetőket, ettől függetlenül volt ez a döntésük. Gazdasági tekintetben kiemelkedő város Fehérvár, és ennek a művészeti élet is hasznát látja. Éppen egy ötéves kulturális koncepció kidolgozásával foglalkozunk, amit minden intézményvezetőnek el kellett készítenie. Megpróbáltuk megfogalmazni azokat az irányokat és terveket, amelyek felé szeretnénk elindulni. Természetesen én a koncertterem építését is belefoglaltam, 2022-re tettem, akkor lesz a város alapításának 1050 éves évfordulója, és szép alkalom lenne ezzel ünnepelni.

■ *Hogyan képzeled el ezt a következő öt évet?*

– A budapesti zenekaroknál fontos törekvés, hogy mindegyik együttes bemutassa legjellemzőbb vonásait. A vidéki együttesek tekintetében más a helyzet, hiszen az adott régiójukat kell minden téren szolgálni: barokk zene, kortárs művek, könnye-

debb műfajok, színházi szolgálat. Székesfehérváron mindenképpen fontosnak tartjuk a színházat irányító Szikora Jánossal együtt, hogy elindítsuk a kamaraoperák előadását. Szeretném, ha a város támogatásával barokk hangszereket tudnánk vásárolni. Így ebbe a stílusba is mélyebben beleáshatnánk magunkat, s a zenekaron belül is születhetne egy barokk együttes.

Barokk évet szeretnénk 2018-ban, az egész városban, hiszen akkor Johann Sebastian Bach születésének 333. esztendejét ünneplhetjük. Előtte azonban jövőre még Kodályra kell koncentrálnunk, lesz kiállítás, énektanároknak szervezett szimpózium, kórustalálkozók. Fel kellene eleveníteni azokat a zenei irányokat, eszméket, amelyek mára kicsit elhaltak... Nagyon lényeges feladatunk a Musica Sacra népszerűsítése is. Szeretném, ha olyan brand épülne, hogy az emberek akár a műsor, akár a fellépők ismerete nélkül is megváltanák rá a jegyet. Idén Rossini Stabat Materét adjuk elő Rost Andreával, a másik három énekes pedig a moszkvai Bolsojból érkezik. Már elkezdtük a jövő évi program szervezését is, amelyre John Rutter-t szeretnénk megnyerni, 2018-ban pedig ezeken a napokon Erkel István király operáját vinnénk színre.

■ Sikerült növelni a közönség számát?

– Nem panaszkodhatunk, büszkék lehetünk arra, hogy az elmúlt évben szinte mindenütt telt házas koncertjeink voltak. A pontos számot kicsit nehéz megmondani, mert tavaly még a színházzal voltunk szimbiózisban. A nyári Harmónia Albensis-sorozat is nagy siker, amit mi szerveztünk, de a teátrumon keresztül. Mindenesetre, ahogy számoltam, közel 10 ezer fizető nézőnk volt a tavaly. Most attól nő a duplájára, hogy elkezdtünk a régióban is muzsikálni, 15 koncertet fogunk tartani a környéken. A Táncdalfesztivál projektünket is nagy érdeklődés kíséri, várhatóan

kétszer megtelik rá az 1200 fős Vodafone Sportcsarnok. A produkciónak várpalotai előadása is lesz, és tárgyalunk Siófokkal is. Az előadás apropója, hogy 50 éves a Táncdalfesztivál, s Háromi János ezeket a régi, népszerű számokat felújította, újra hangszerelte, s olyan előadókkal hangzanak fel, mint Szulák Andrea, Malek Andrea, Gájer Bálint vagy Farkas Gábor.

■ Gondolom, nagy az érdeklődés, ha már saját bérletorsorozatot is indítottak...

– Ez valóban nem létezett az előző években, s egy zenekart igazán a bérletei határozzák meg. Most már van egy Farkas Ferenc-bérletünk 2015-16-ra, amelyben szimfonikus zenekari előadásokat találni. A koncertek nagy részének a színház ad otthont, s a kínálatban akad oratórium, skandináv est zongoraversennyel is. Emellett elindítottunk egy másik – szándékosan évre és nem szezonra szóló – bérletet is. Azért, mert azt láttam, hogy mindenki évadban gondolkodik, mindenki egyszerre akarja eladni a sorozatait, s az embereknek nincs mindenre pénze... A Somorjai Ferenc kamarazenekari bérlet a székesfehérvári művésztanár, kóruskarnagynak állít emléket, aki nagyon sokat tett Fehérvár zenei életéért. A négy koncertből álló sorozat első estjén Szabadi Vilmos játszott a brácsa szólamvezetőnkkel, Kovács Szilviával. A következő előadás júliusban lesz, Kuklis Gergely, a NFZ volt koncertmestere ennek a koncertnek a művészeti vezetője. Karmester nélkül kerülnék színre ezek az előadások, éppen azért, hogy a műhelymunkát erősítsük. G. Horváth Lászlót ugyancsak meghívtuk, jön emellett barokk műsorral Dinyés Soma is.

■ Mennyire elégedettek a bérletértékesítéssel?

– A harmaduk kelt el, de a jegyeket is megvásárolták, így lett minden előadásunkon táblás ház. A Farkas- és a Somorjai- bérlet mellett van még egy ifjúsági sorozatunk is:

a Partitúra. Ezt is közel 950 gyerek hallgatta meg. Személyesen végigjártam egyébként az összes iskolát, minden igazgatóval tárgyaltam, elmeséltem ennek a kezdeményezésnek a jelentőségét, így a tanárokkal is jó kapcsolatot alakítottunk ki. Az ifjúsági előadást visszük tovább más régiókba is. Tényleg azt látom, helyi közönséggel meg lehet tölteni a koncertjeinket.

■ A beszélgetésünk elején említette, annyi a tennivalója Fehérváron, hogy fel kellett adnia a fővárosi, zeneiskolai munkáját. Ki segíti még a zenekar körüli teendőiben?

– Azt látom, hogyha felveszek egy újabb embert az irodába, akkor az mintha az utolsó pillanatban történne, mert azonnal újabb és újabb munka szakad a nyakunkba... Ez nyilván a folyamatos fejlesztések miatt van így. Gazdaságilag nem önálló a székesfehérvári zenekar, a Székesfehérvári Intézményi Központ intézi az ügyeket, de van azért pénzügyi ügyintézőnk, munkaügyi kollégánk, marketinges kolléganőnk, operatív vezetőnk, igazgatói asszisztensünk, s most már egy műszaki munkatársat is sikerült alkalmazni, aki létfontosságú volt a szállítások miatt. A művészeti vezető természetesen továbbra is Drahos Béla, s nagyon jó színvonalú koncerteket adunk irányításával.

■ A fővárosban nem akarnak bemutatkozni?

– Az a törekvésünk, hogy koncertezzünk a fővárosban is, de lényeges az is, hogy ez természetes módon történjen, s ne buszokkal kelljen rá fuvarozni a közönséget. A Musica Sacrával az országos médiában is megjelenünk, s nemsokára a felvételeink a tv-ben, a rádióban is hallhatóak lesznek. Remélem, előbb-utóbb a köztudatba is bekerülünk, mint más vidéki zenekarok.

■ Említette, hogy a város a szívében viseli az együttes sorsát. Mindez mennyire jelenik meg a támogatásukban?

– Úgy vélem, elég sokatmondóak a számok. Amikor átvettem a zenekart, a 2014-es évben 44 millió volt a költségvetésünk. Tavaly 88 millió forintot kaptunk a várostól, ehhez kaptunk négy milliót a regionális zenekari keretből, s az Albakkord Zenei Alapítvány is segített minket kisebb összegekkel, így közel 94 millióig jutottunk. Az idei költségvetésünk pedig már 165 millió. Arra is büszke vagyok, hogy a 2014-es jegybevétel 3,5 millió forint volt, most pedig már 35 millió folyik be a koncertek után. De erre szükség is van, hiszen a várostól 130 milliót kapunk, a többi pénzt a zene-